

MÅNADENS RASFÖRENING – Svenska Haflingerföreningen

Jag heter Matilda Antonsson och har ridit sen jag var 4 år. Men det var år 2012 som jag träffade Linda Stångberg första gången och då träffade haflinger på riktigt. Innan hade jag bara tyckt att det var tjocka skogsmulleponnys. Men Linda hade riktigt häftiga haflinger. Den haflingern jag fastnade extra mycket för var Fortuna.

Då var hon knappt ridbar, hon kunde gå efter en annan haflingerrumpa men det gick inte att styra eller ändra tempo om inte haflingern före gjorde samma först. Om man försökte svänga så böjde hon bara på hela kroppen och om man ville ändra tempo så stannade hon och vägrade gå framåt. Man kunde sitta hur länge som helst och försöka få henne att gå, men det var bom stopp tills en annan haflinger gick före igen. Det spelade ingen roll om det var på ridbanan eller ute i skogen.

Jag skulle hoppa en Pay and Jump på Fortuna under sommaren, 30 cm och vi lyckades komma runt hela banan felfritt, men det var bara för att det stod hinder på banan och en haflinger i varje hörn och att vi var på en annan gård. Fortuna har alltid tyckt det är tråkigt med utställningar och visningar, men att rida på en annan gård brukar gå bättre än på hemmaplan.

Våren 2014 fick Fortuna ett föl och naturligt av det så blir det en längre vila. Efter den vilan sattes hon igång lugnt med i princip bara uteritter, eller träning på fältet. Jag hoppade henne lite grann och hon tyckte det var superkul! Hon var ingen talang i början för hon hoppade över travbommar och galopperade rakt igenom hindren. Men hon tyckte fortfarande att det var roligt.

Så småningom blev hon bättre och bättre att rida, det började gå att ta sig igenom ett helt ridpass när man typ kom dit man ville i det tempot man ville. Linda började åka och träna för dressyrtränare med Fortuna och det tyckte Fortuna var roligt och numera tycker Fortuna att det är roligt med visningar också, hon taggar till och visar upp sig. Det ligger ett himla jobb bakom den hästen, hon har fortfarande fler dagar i veckan som vi får backa av stallplanen för att hon vägrar gå framåt men även några bra dagar.

När dressyren började gå bra så föll också hoppningen på plats, vi har löshoppat alla våra haflinger en del och sett att Fortuna har fin teknik. Så sommaren 2016 hopptränade vi några gånger, vi var också med på Pay and Jump på Haflinger Sportförenings tävlingar i Gottlösa där vi hoppade 70cm och kom på 3e plats. Det var våran andra tävling på bortaplan, den första var ju när vi hoppade 30 cm...

Denna sommaren ser jag fram emot mer hoppträningar och kanske starta en första riktig lokal hopptävling. Självklart blandat med Lindas dressyrsatsning, Linda och Fortuna ska debutera MSV C i år. Fortuna är en fantastisk haflinger med sån kapacitet och lätthet inom både dressyr och hoppning.